

Gülün Özü Bülbulün Sözü
Sedat Çalışkan

Tilki Kitap©

www.tilkikitap.com

kitap@matbumedya.com

0850 304 22 03

Yayıncı Sertifika No 28740

Genel Müdür: Emrah Çelik

Yayın Yönetmeni: Sinan Kocaman

Editör: Gizem Aslan

Son Okuma: Alev Sevgi

Sayfa Tasarım: Efe Bozkurt

Kapak Tasarım: Buket Esener Kavaklıpınar

Kitappad
com

Kitaplobi
com

Kitapşeyleri
com

1. Basım, İstanbul, Nisan 2025

ISBN: 978-625-6130-84-5

Tilki Kitap Matbaa / İstanbul

Matbaa Sertifika No: 48138

Eserin tüm telif hakları yazara aittir. Yazar, bu baskı için basım-satış-dağıtım-tanıtım haklarını Tilki Kitap'a devretmiştir. Yazar, eserin kapak dahil içeriğindeki tüm materyallerin (metin, görsel öge, tablo...) yasal ve fikri sorumluluğunu kabul etmiştir. Tilki Kitap'ın kurumsal görüşü olmayabilir.

GÜLÜN ÖZÜ BÜLBÜLÜN SÖZÜ

Sedat Çalışkan

ÖN SÖZ

Yaşadıkça yazılan,
Yazıldıkça, yaşanılalı olan,
Tüm aşklara, âşıklara,
Sevenlere, sevmeye çalışanlara,
Hüzün ile yaşayanlara,
Bir dost olan şiirler...

Kafiyelerde uçuşan,
Yüreklere dokunan,
Dokunduğunu ağlatan,
Umudu parlatan,
Bazen de nüktedan,
Bir dost olan şiirler...

Sonsuzluktan seçilen,
Özenle ekilen,
Emekle biçilen,
Hislerle yeşeren,
Okuyanla açan,
Bir gül bahçesidir, şiirler...

6 *Gülün Özü Bülbülün Sözü / Sedat Çalışkan*

Tersten bak, dünyaya.

Sonuçtan gel, başa.

Geleceği gör, geçmişe ulaş.

Arka plan, senin önün olsun.

Önündekiler, arkanda dursun.

Çağlayıp coşarsın, yeter ki söyleten olsun.

řu an hayatımın en anlamlı şiirini yazıyorum.
Diyeceksin ki; bir řey yazmadın.
Dur rahatsız etme, sana bakıyorum.

DÖNGÜ

Kaçamazsın!

Kaçtıkça, yaklaşırsın.

Yaklaştıkça, yanarsın.

Bazen nefes alamazsın,

Boř bir duvara bakıp dalarsın,

İliklerine kadar hissedersin,

Gözlerinden girerim,

Bir nefes olarak çıkarım,

Çıkardığın her nefesin peşinden koşarsın,

Sonsuz döngüdür bu...

BAHÇEVAN

Gller de soluyor, bahçelerde.

Ne yapsın aciz bahçevan?

Hep yaz olmuyor her yerde,

Kışın umut eksin bahçevan.

Çiçeklerin şahı, sevgililerin tacı; gl.

Göster gl yüzünü, aç hele bi řöyle.

Kokundan olsun sarhoş, yaratılmış bilcümle.

Kendini bülbül sansın, bahçevan...

SEVGİLİ

Nerelerdeydin sen, ey sevgili!
Gökler ağladı, afet sardı buraları.
Gözler ağlamaklı, içler acılı.
Gönüller bir olsa da olmuyor be sevgili!

Her yan hatıra, her yan hüznün.
Tabi gönlün tam olsa da gözün yarım,
Tutunarak hatıralara geçti bu zulüm,
İçten geçirerek de olmuyor be sevgili!

Yıldızlar ışık, deniz örtü oldu bana.
Balıklar dinledi yalnızlığımı, her anımda.
Bazen balık oldun, bazen yıldız.
Erişmeden yıldızlara olmuyor be sevgili!

Düşünceler karmakarışık,
Bu hep böyle, vücut buna alışık.
Gül yüz, tatlı söz; bana ışık.
Uzak da olsan parlıyorsun be sevgili!

ÇATIŐMA

Sen suç iŐliyorsun,
Bu kalbi, ben almadım diyorsun.
Yasalar da senden yana, biliyorsun.
Oysaki bir bakıŐla nasıl aldın onu benden?
İstiyorsun ki kapansın artık konu.
Tamam aldın sen, bizi bizden.
Peki neden izliyorsun uzaktan, sessizden?
Geride kalan avare vücudu da al artık.
Zira fazla dayanmaz sensiz, etme yazık...

SAKİ'NİN AŐKI

Őarabı taŐıyorsun diye kızılır mı hiç kadehe?
Seni senden alan őarap, kadeh biçare.
Can sarhoŐ, canan sarhoŐ, bir bakıŐı çok görme.
Ey saki, doldur őarabı... Yoksa ten içinde ben virane...

Suç ne őarabın ne de kadehin,
Beni benden alan bizzat sensin!
SarhoŐ oldum diye beni hor görme,
Saki'nin aŐkından oldum ben virane.

Gzelliđim on para etmez, bu sendeki aŐk olmasa.
KaŐım gözüm neye yarar, yarın toprak olsa.
AŐkın sırrını sor Saki'ye, ben bir garip avare.
Dudağına kadeh oldum, aŐk őarabımı iç diye.

GARİP YÜREĞİM

Sevginin hatırı,
Aşkı daha tatlı,
Has bahçenin sultanı,
Yârimden uzak atmasın yüređim.

Her kara, gider aka,
zlme, geçer bu da,
Kavuřturur mutlak Kadir Mevla,
Yârimden uzak, atmasın yüređim.

Geceleri sevmezuk, yardan ötürü,
Can acıtır, sevdirmes hayatı,
Umuttur, yiđidin ekmeđi,
Yârimden uzak, atmasın yüređim.

Cennet kokulu tenden,
Glmseyan gözden,
Vazgeçmeyiz sözden,
Yârimden uzak, atmasın yüređim.

Böyle yazmıř Yaradan,
Ayıran, kavuřturan,
Yad ise diliřtiren,
Yârimden uzak, atmasın yüređim.

KAVUŐMA

Sabah yine gl bahçesinden geçiyordum.

Sordum, burada canlı kurumak mı?

Bir güzelin kalbinde ebedi açmak mı?

Biri baktı bana, dedi; al beni, götür o güzele.

Burada koklanmadan ölmektense,

Bir güzelin elinden kalbine inmeyi tercih ederim, bu bir řans
bence...

Hepsi gelmek istedi, seni duyunca.

Ama yapamayız; belki de bařka güzeller, bařka glleri
beklerler.

Hakkımızı aldık, gl ile gülistan kalpli artık beraberler.

MEMNUN İŐŐİ

Ben dünyanın en ağır iŐini yapıyorum,
Yirmi dört saat, seni düŐünüyorum.
Ryalarımnda bile hep yanımdasın,
Sen rahat edesin diye hep yana kayarım.

HİÇLİK

Hayret etme bana, ben buralardan deęilim.
Geldiđim yer, gideceđim midir emin deęilim.
Bazen gündüz, bazen gece yaşarım; canlı değilim.
Duygularda yařar, dizelere döker ama řair deęilim.
Bazen gökte, bazen yerde dünyayı seyreyler; dünyadan deęilim.
Bir çiçek, bir bulut, ne dersen de ben oralarda deęilim.
Neredeyim? Hayatta deęil, ölü hiç deęilim.